

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/218/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414213285
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414213285.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľa: U. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V., Q. U. č. XX, v konaní o zníženie výživného na plnoleté dieťa: N. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V., U. XXX/XX, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 08.02.2016 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 10C/188/2014-49 zo dňa 20.01.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh na zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa na plnoletú dcéru N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., U. XXX/XX, na navrhovanú sumu 27,13 eur, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/76/2013. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že mal z pripojených listinných dôkazov za nesporné, že v čase rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči jeho plnoletej dcére a to v zmysle rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 7C/76/2013, v ktorom bola určená jeho vyživovacia povinnosť mesačne v sume 130 eur, bol navrhovateľ nezamestnaný, mal prerušenú živnosť z dôvodov objektívnych a to pre nedostatok pracovných možností od 22.11.2013, pričom okrem plnoletej dcéry, vo vzťahu ku ktorej sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti, mal ešte jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi. Sám navrhovateľ v predmetnom konaní navrhol uzatvoriť dohodu, podľa ktorej by bol zaviazaný uhrádzať v prospech plnoletej dcéry mesačné výživné v sume 130 eur, čo tak zrejme zodpovedalo jeho vtedajšej životnej úrovni a jeho možnostiam a schopnostiam. Súd prvej inštancie s poukazom na znenie ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine následne potom konštatoval, že porovnaním osobných a majetkových pomerov účastníkov v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti a v súčasnom konaní, mal súd za dokázané, že na strane navrhovateľa nedošlo k zmene jeho pomerov natoľko, aby bolo možné znížiť jeho vyživovaciu povinnosť. V čase predchádzajúceho rozhodnutia mal pozastavenú živnosť a bol bez príjmu. V súčasnom období sa mu živnosť obnovila, sám deklaruje, že má príjem v sume 140 eur mesačne a taktiež súd mal za nesporné, že v mesiaci L. XXXX mu odpadla vyživovacia povinnosť k ďalšiemu plnoletému dieťaťu, ktorú mal určenú vo výške 90 eur mesačne. Majetkové pomery na strane navrhovateľa sa oproti predchádzajúcemu konaniu teda zlepšili. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na úraz v roku XXXX, nepredložil súdu žiadne lekárske osvedčenie či správu, z ktorej by vyplývalo, že kvôli tomuto úrazu nie je schopný akejkoľvek práce, navyše takýto zdravotný stav mal už aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Navrhovateľ nedokázal, že by sa od posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti zhoršil jeho zdravotný stav natoľko, že by mu neumožňoval dosahovať akýkoľvek príjem. Ďalej súd konštatoval, že pomery na strane plnoletej dcéry navrhovateľa, ako oprávnenej osoby, sa takisto nezmenili a to z dôvodu toho, že naďalej je študentkou denného štúdia vysokej školy, pripravuje sa na budúce povolanie a preto

nie je schopná sama sa živiť. V závere rozsudku potom súd zhrnul, že mal si konaného dokazovania za preukázané, že na strane účastníkov konania od posledného rozhodovania o výške vyživovacej povinnosti nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu už určenej výšky vyživovacej povinnosti tak, aby boli splnené zákonné predpoklady v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Súd preto návrh na zníženie vyživovacej povinnosti ako nedôvodný zamietol. Následne súd rozhodol o trovách konania a s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. konštatoval, že odporkyňa mala vo veci úspech, mala by preto právo aj na náhradu trov konania, tieto si však neuplatňovala a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že sa nevyhýbal plateniu výživného, len žiada, aby súd „konal podľa terajšej danej situácie a bral do úvahy reálne dokumenty, ktoré predložil a nekonal z vecí, ktoré boli pred štyrmi rokmi“. Rozhodnutie bolo „stanovené len na indukciách a dedukciách“.

3. Plnoletá dcéra k odvolaniu navrhovateľa len v stručnosti uviedla, že nesúhlasí s odvolaním, súd rozhodol správne vo veci, keď navrhovateľovi zamietol zníženie výživného, nakoľko je študentka denného štúdia, nemá žiadny iný príjem a na to, aby doštudovala, potrebuje finančné prostriedky. Stojí si za tým, čo vypovedala na pojednávaní.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej „CMP“ a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

6. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Vychádzajúc z ustanovenia § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

8. Podľa ustanovenia § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

9. Podľa ustanovenia § 395 ods. 1 a 2 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade poukázať na skutočnosť, že odo dňa 01.07.2016 nadobudli účinnosť nové procesné predpisy - zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, upravujúci konanie vo veciach výživného plnoletých osôb vo svojich ustanoveniach § 154 až 157. V zmysle intertemporálneho ustanovenia § 395 ods. 1 CMP sa nová procesná úprava vzťahuje aj na konania vo veciach vyživovacej povinnosti začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

11. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa ustanovenia § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

15. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a aplikujúc ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úprav, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol.

17. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C/76/2013-24 zo dňa 05.05.2014, právoplatným dňa 02.06.2014, súd určil povinnosť navrhovateľa prispievať na výživu jeho plnoletého dieťaťa N. T. sumou 130 eur mesačne, počnúc dňom 1. 12. 2013, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého dieťaťa. Z pripojeného spisu mal odvolací súd možnosť oboznámiť sa so skutočnosťou, že v predmetnom súdnom konaní o určení vyživovacej povinnosti rodiča k plnoletému dieťaťu súhlasil navrhovateľ s uvedenou výškou vyživovacej povinnosti sumou 130 eur mesačne a takáto suma vyživovacia povinnosť bola výsledkom dohody účastníkov konania. V čase rozhodovania o určení vyživovacej povinnosti bolo plnoleté dieťa študentkou X. ročníka G. Y. F. v F. F., pripravovala sa na budúce povolanie, nemala žiadne finančné príjmy ani majetok a nebola v dôsledku denného štúdia schopná sama sa živiť. V danom konaní súd preveroval majetkové, osobné a zárobkové schopnosti a možnosti oboch rodičov plnoletého dieťaťa, pričom v tom čase otec plnoletej uviedol, že je síce evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, avšak živnosť prerušil z objektívneho dôvodu pre nedostatok pracovných možností, pričom však súdu neuviedol iný zdroj svojho príjmu. V danom čase mal ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletému dieťaťu a to vo výške 90 eur mesačne. Napriek týmto skutočnostiam však navrhovateľ v danom konaní uzatvoril dohodu, v zmysle ktorej súhlasil s určením výšky vyživovacej povinnosti na plnoletú dcéru vo výške 130 eur mesačne, pričom na pojednávaní konanom dňa 5. 5. 2014, na ktorom súd vyhlásil meritórny rozsudok vo veci, sa všetci účastníci vzdali práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozhodnutiu. Návrhom datovaným dňa 31. 10. 2014 (teda 4 mesiace po právoplatnosti rozsudku), doručeným okresnému súdu dňa 20. 11. 2014, žiadal navrhovateľ o zníženie určenej vyživovacej povinnosti a to z dôvodu, že sa u neho podstatne zmenili schopnosti a možnosti, nachádza sa v súčasnosti v nepriaznivej životnej situácii, nemá žiaden príjem ani prácu. Nevlastní žiaden hmotný a nehmotný majetok, naproti tomu pomery jeho plnoletej dcéry sa podstatne zlepšili, pričom uviedol, že nemá vedomosť, ani doklad o tom, že naďalej študuje na vysokej škole.

18. Nová úprava vyživovacej povinnosti povinného rodiča je opodstatnená len za predpokladu, ak má súd jednoznačne v konaní preukázané, že pomery povinného i oprávneného sa zmenili do takej miery, že predchádzajúce rozhodnutie o výživnom už nezodpovedá schopnostiam a možnostiam povinného rodiča a odôvodneným potrebám nezaopatreného dieťaťa. Ak však od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom uplynula dlhšia doba, už táto skutočnosť je sama osebe relevantným dôvodom opodstatňujúcim novú úpravu výšky príspevku povinného rodiča na výživu nezaopatreného dieťaťa, pretože vývoj životných nákladov, ako aj miera odôvodnených potrieb dieťaťa v časovom horizonte niekoľkých rokov má nesporne stúpajúcu tendenciu, ktorú je súd povinný zohľadniť. Odvolací súd však poznamenáva, že takáto časová okolnosť sa na dané konanie nevzťahuje, pretože od právoplatnosti posledného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti do podania návrhu na zníženie určeného výživného uplynuli len 4 mesiace. V konaniach o úprave vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu je súd navyše povinný dôsledne skúmať aj podmienku pretrvávania odkázanosti dospelého dieťaťa na výživné od povinného rodiča.

19. Okresný súd vychádzal z citovaných zákonných ustanovení a po konštatovaní odkázanosti plnoletej dcéry navrhovateľa na vyživovaciu povinnosť rodičov následne zisťoval, či došlo od poslednej úpravy výživného navrhovateľa voči plnoletej dcére k tak zásadným zmenám pomerov či už na strane povinného rodiča, alebo oprávneného dieťaťa, ktoré by odôvodňovali znížiť doposiaľ určené výživné na sumu navrhovanú povinným, teda na 27,13 eur mesačne.

20. Krajský súd z dôvodu dôsledného skúmania trvania podmienky odkázanosti plnoletého dieťaťa aktualizoval status oprávneného dieťaťa a z vyjadrenia U. I. T. S. G. Y. F. v F. F. zo dňa 31.06.2016 mal verifikované, že N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V., U. XXX/XX, je v akademickom roku 2015/2016 študentkou X. ročníka Y.túdia „G. T. T. U.“ a to formou denného štúdia na T. S. G. v F. F.. Z uvedeného je zrejmé, že plnoletá dcéra navrhovateľa sa naďalej pripravuje na budúci výkon povolania štúdiom v riadnej dennej forme a navrhovateľovi sa v konaní nepodarilo preukázať jeho tvrdenie, že by bola schopná samostatne sa živiť a bola zárobkovo činná. Pokiaľ ide o skúmanie, či nastala taká zásadná zmena pomerov na strane povinného rodiča, ktorá by odôvodňovala zníženie doposiaľ určenej vyživovacej povinnosti a to v časovom horizonte len pár mesiacov od posledného rozhodnutia, vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že pokiaľ aj došlo k zmene jeho pomerov, ide o priaznivejšie pomery a to v dôsledku skutočnosti, že súd mal z výpisu zo živnostenského registra preukázané, že navrhovateľ v tomto čase už nemá pozastavený výkon živnostenskej činnosti (v čase určenia vyživovacej povinnosti mal pozastavený výkon živnostenského oprávnenia a to od 13. 11. 2013 do 13. 11. 2015), podľa tvrdenia navrhovateľa má v súčasnom období príjem 160 eur mesačne (v čase určenia vyživovacej povinnosti nemal príjem žiadny) a napokon preukázateľne mu odbudla vyživovacia povinnosť voči plnoletému synovi V. T., ku ktorému mal vyživovaciu povinnosť vo výške 90 eur mesačne, ktorá skutočnosť taktiež nesporne ovplyvňuje jeho schopnosť a možnosť prispievať na výživu plnoletej dcéry, ktorá je naďalej odkázaná na jeho vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd ďalej konštatuje (rešpektujúc ustanovenie § 63 CMP), že navrhovateľ ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti a nové dôkazy, ktoré by eventuálne mali vplyv na určenie rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére.

21. Životná úroveň povinného rodiča (v danom prípade vzhľadom na plnoletosť dieťaťa už oboch rodičov) nemôže byť posudzovaná len so zreteľom na súčasne dosahovaný (prípadne len tvrdý) príjem. Majetkové a osobné pomery je nutné posudzovať komplexne, pričom je potrebné zohľadniť aj skutočné možnosti, schopnosti, dosiahnutú kvalifikáciu, reálne možnosti na trhu práce, ale i vôľu a snahu každého z rodičov dosiahnuť čo najvyšší zárobok. K týmto predpokladom je potrebné priliadnuť najmä vtedy, ak by sa niektorí z rodičov vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti, prípadne by využili svojich schopností a možností úmyselne či neúmyselne zanedbával. Navrhovateľ, ako otec hoci plnoletého, no doposiaľ nezaopatreného dieťaťa, si musí byť vedomý, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť k svojmu nezaopatrenému dieťaťu, ktoré nemá možnosť vzhľadom na dennú formu štúdia a prebiehajúcu prípravu na budúce povolanie živiť sa samé a úmerne tejto skutočnosti je povinný vyvíjať snahu a úsilie zabezpečiť si adekvátny príjem a prispôbiť i svoj životný štýl. Odôvodnené potreby už plnoletého dieťaťa nielenže zodpovedajú potrebám dospelého človeka, no vzhľadom na štúdiom na vysokej škole a prípravu na budúce povolanie je potrebné a nevyhnutné považovať za odôvodnené aj ďalšie, nielen bežné potreby (napríklad zvýšené výdavky študenta vysokej školy na zabezpečenie si školských a študijných pomôcok a potrieb). Navrhovateľ je v produktívnom veku a v konaní neboli preukázané žiadne okolnosti objektívneho charakteru, ktoré by mu bránili v úsilí, aktívnej snahe a iniciatíve zabezpečiť si stabilný zdroj príjmu v takej výške, aby bol schopný pravidelne zabezpečovať výživné určené súdom na plnoletú dcéru, ktorá nie je schopná si výživu zabezpečiť sama.

22. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že neboli v konaní zistené a preukázané žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup v zmysle ustanovenia § 157 CMP a podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Na strane účastníkov konania nedošlo k žiadnej takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu doposiaľ určenej výšky vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči plnoletej dcére. Odvolací súd z uvedeného dôvodu rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).